

Propunere legislativă privind completarea art. 4 din Legea nr. 752/2001 privind organizarea și funcționarea Academiei Române

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Prin Legea de organizare și funcționare a Academiei Române, Legea nr.752/2001, s-a stabilit principiul restituirii bunurilor mobile și imobile care au aparținut Academiei Române, bunuri de care aceasta a fost deposedată, în mod abuziv, în perioada regimului comunist. Este vorba de art.4, alin. (2), cu următorul cuprins:

„ Se restituie, în condițiile legii, în patrimoniul Academiei Române, bunurile mobile și imobile de care aceasta a fost deposedată în mod abuziv, cu sau fără titlu.”

Se observă că acest principiu din Legea Academiei Române constă, sub aspect tehnico juridic, într-o normă de trimitere. Sintagma „**în condițiile legii**” face trimitere, fie la o „lege generală” a restituirilor, care ar urma să se aplice și pentru Academia Română, fie la o „lege specială”, adoptată în considerațiunea bunurilor Academiei și, eventual, a altor subiecte de drept, cum ar fi, de pildă, cultele religioase.

În orice caz, logica juridică ne obligă să interpretăm că, atâta vreme cât nu s-a adoptat o lege specială, sintagma la care ne referim face trimitere la „ legea generală” în materie, Legea nr. 10/2001.

2. Prin Ordonanța de Urgență 184/12.12.2002 (publicată în Monitorul Oficial nr.929/18.12.2002) se completează art. 3 din Legea 10/2001 cu un alineat nou, cu următorul cuprins:

„(2) Ministerele, celelalte instituții publice ale statului sau ale unităților administrativ-teritoriale, inclusiv cele autonome sau independente, regiile autonome, companiile/societățile naționale, societățile comerciale cu capital de stat, precum și cele privatizate potrivit legii, nu au calitatea de persoane îndreptățite și nu fac obiectul prezentei legi”

Urmare a acestui text, în practică, în speță, Autoritatea pentru urmărirea aplicării unitare a Legii nr.10/2001, a interpretat că Academiei Române nu îi sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 10/2001 (Adresa nr. 2289/2002, semnată de Secretar de Stat, Adrian MĂRĂȘOIU).

3. În felul acesta s-a creat un paradox juridic, un cerc vicios. Pe de o parte, „dreptul comun” în materia restituirii imobilelor, adică Legea nr.10/2001 nu se poate aplica, se opune o ”lege specială”, anume Ordonanța de Urgență nr. 184/2002, iar pe de altă parte „legea specială” nu reglementează regimul restituirii. Practic, principiul consacrat prin art.4 alin 2 din Legea nr. 752/2001 este inaplicabil, ceea ce este de neacceptat într-un stat de drept. Legile se adoptă ca să producă efecte, nu ca să fie puse într-o ramă la care cei cărora li se adresează, în speță Academia Română, să se închine invocând Divinitatea.

4. Din această situație se poate ieși prin adoptarea, în procedură de urgență, a unei legi de completare a art.4 din Legea nr. 752/2001. Este singura modalitate de a face aplicabil principiul consacrat de art. 4, alin. (2) din acest act normativ, în stadiul actual al legislației, fără a face modificări sau completări în alte acte normative. Este operațiunea

cea mai simplă de a pune în consonanță „dreptul comun” în materia restituirii imobilelor (Legea nr. 10/2001), cu reglementările ce au același obiect dintr-o lege organică consacrată organizării și funcționării unei instituții de știință și cultură de importanță națională (Academia Română).

5. Sub aspectul procedurii de legiferare, propunerea legislativă urmează să fie înregistrată la Camera Deputaților, întrucât este vorba de o completare a unei legi organice, care are ca sediu constituțional art. 117 alin. 3 din Constituție. Potrivit art. 75 alin. 1 din Constituție, propunerile legislative și proiectele de legi care vizează art. 117 alin. 3 din Constituție, se supun spre dezbateră și adoptare Camerei Deputaților, ca primă Cameră sesizată.